

GODZINA MIŁOSIERDZIA I ADORACJA BOŻEGO MIŁOSIERDZIA

Święto Miłosierdzia, 22 kwietnia 2022

15.00 – ŚPIEW: *O Krwi i Wodo*

Celebrans: „Było już około godziny szóstej i mrok ogarnął całą ziemię aż do godziny dziewiątej. Słońce się zaćmiło i zasłona przybytku rozdarła się przez środek. Wtedy Jezus zawołał donośnym głosem: «Ojcze, w Twoje ręce powierzam ducha mego». Po tych słowach wyzionął ducha” (Łk 23, 44-46).

Osoba 1: Miłosierny Panie! W godzinie Twego konania mrok ogarnął całą ziemię, bo słońce się zaćmiło, a w świątyni zasłona przybytku rozdarła się przez środek. Wtedy oddałeś swego ducha Bogu, mówiąc: „Ojcze, w Twoje ręce powierzam ducha mego”. To był najtrudniejszy i najpiękniejszy akt zawierzenia, wypowiedzany w niewyobrażalnym bólu całego ciała i ducha, przygniecione go ciężarem ludzkich grzechów i całkowitą samotnością, poczuciem opuszczenia także przez Boga. Właśnie wtedy, w godzinach swej męki, najwięcej powiedziałeś o tym, czym jest zaufanie Bogu. Na pewno nie jest usuwaniem przeszkód, uchronieniem od cierpienia czy śmierci, ale jest wiernością w pełnieniu woli Boga oraz gwarancją Jego miłującej obecności i łaski.

Osoba 2: Dla zasług Twej bolesnej męki, prosimy Cię, Panie, o ducha dziecięcej ufności wobec Ojca Niebieskiego, która wyraża się w pełnieniu Jego woli zawartej w przykazaniach, słowie Bożym, obowiązkach stanu czy rozpoznanych natchnieniach Ducha Świętego. Daj nam, Panie, to poznanie i tę pewność, że wola Boża jest zawsze dla nas samym miłosierdziem. O to prosimy dla wszystkich ludzi, zwłaszcza dzieci Kościoła świętego.

PIEŚŃ:

Celebrans: Panie Jezu, powiedziałaś do św. Siostry Faustyny, że nie znajdzie ludzkość uspokojenia, dopóki się nie zwróci z ufnością do miłosierdzia Twojego. 20 lat temu, 17 sierpnia 2002 roku, w tym Sanktuarium papież Jan Paweł II zawierzył cały świat Bożemu miłosierdziu. Pragniemy więc dzisiaj – gdy przeżywamy czas wojny na Ukrainie, zagrożenie pokoju w Europie i na świecie, a także eskalację wszelkiej nieprawości – na nowo zawierzać Twemu miłosierdziu siebie, nasze rodziny, Ojczyznę, Kościół św. i całą ludzkość.

Osoba 1: Chcemy modlić się słowami papieskiego Aktu zawierzenia, który rozpoczyna się od słów: „Boże, Ojcze Miłosierny, który objawiłeś swoją miłość w Twoim Synu Jezusie Chrystusie i wylałeś ją na nas w Duchu Świętym Pocieszycielu...”. Pragniemy na nowo zgłębiać tajemnicę Twego miłosierdzia, uwielbiać Cię i dziękować za tę niepojętą miłosierdną miłość, którą darzysz każdego człowieka. Niech pomogą nam w tym słowa św. Jana Pawła II i św. Siostry Faustyny.

ŚPIEW: *Uwielbiamy Cię, wysławiamy Cię, miłosierny Boże*

Celebrans: „Boże, Ojcze” – tak zwracamy się do Ciebie, Panie, w tej modlitwie zawierzenia. Zawieramy bowiem siebie nie jakiejś idei, sprawie, nie jakiegokolwiek osobie, ale Tobie – Boże, który jesteś najlepszym Ojcem dla każdego z nas: czułym, bliskim, rozumiejącym naszą słabość i pragnącym jedynie dobra dla swego dziecka.

Osoba 2: „O Boże, jak hojnie rozlane jest miłosierdzie Twoje, a wszystko to uczyniłeś dla człowieka. O, jak bardzo musisz kochać tego człowieka, kiedy Twa miłość tak czynna dla niego. O Stwórco mój i Panie, wszędzie widzę ślady Twej ręki i pieczęć Twego miłosierdzia, które otacza wszystko, co jest stworzone” (Dz. 1749).

Osoba 1: Uwielbiamy Cię, Ojcze, w tajemnicy miłosiernej miłości, która wypowiada się w pięknie wszechświata i ziemi, w zmieniających się porach roku i godzinach dnia, w górskich szczytach i falującym morzu, w kwiatkach i kołyszących się drzewach, w śpiewie ptaków i w całym bogactwie stworzenia, bo to wszystko uczyniłeś dla człowieka, dla każdego z nas. O, jak bardzo musisz nas kochać!

ŚPIEW: *Uwielbiamy Cię, wysławiamy Cię, miłosierny Boże*

Celebrans: „Boże, Ojczy Miłosierny, który objawiłeś swoją miłość w Twoim Synu Jezusie...”. Swoją miłość objawiłeś najpierw w tajemnicy Jego Wcielenia, gdy dla nas przyjął ciało z Maryi Dziewicy i stał się człowiekiem we wszystkim do nas podobny.

Osoba 2: „Miłosierdzie Cię pobudziło, żeś sam raczył zstąpić do nas i wydzwignąć nas z nędzy naszej. Bóg zstąpi na ziemię, Pan nad pany, zniży się Nieśmiertelny. Ale gdzie zstąpisz, Panie? (...), jaki Ci przybytek zgotujemy, gdyż ziemia cała jest Ci podnóżkiem. – Sam zgotowałeś sobie przybytek: świętą Dziewicę, Jej niepokalane wnętrzości są Ci mieszkaniem” (Dz. 1745).

Osoba 1: Uwielbiamy Cię, Panie, bo za sprawą Ducha Świętego przyjąłeś ludzkie ciało w łonie Maryi Dziewicy. Zbratałeś się nie z aniołami, ale z ludźmi; przyszedłeś na świat taką drogą, jaką przychodzi na ziemię każdy człowiek. O, jak bardzo musisz nas kochać!

ŚPIEW: *Uwielbiamy Cię, wysławiamy Cię, miłosierny Boże*

Celebrans: „Boże, Ojczy Miłosierny, który objawiłeś swoją miłość w Twoim Synu Jezusie...”. Objawiłeś swą miłość w tajemnicy Jego narodzenia w betlejemskiej stajni, by nikt nie bał się już przyjść do Ciebie. Stałeś się jednym z nas, chodzących w ludzkim ciele po tej ziemi.

Osoba 2: „I staje się niepojęty cud miłosierdzia Twego, o Panie: Słowo staje się Ciałem, Bóg zamieszkał z nami, Słowo Boże – Miłosierdzie Wcielone. Podniosłeś nas do swego Bóstwa przez swe uniżenie; jest to zbytek Twojej miłości, jest to przepaść Twego miłosierdzia. Zdumiewają się niebiosy nad tym zbytkiem miłości Twojej” (Dz. 1745).

Osoba 1: Uwielbiamy Cię, Panie, bo jesteś Bogiem miłosierdzia, masz litość dla nędzy, jesteś nam Bogiem, a my Twym ludem. Jesteś nam Ojcem, a my Twe dzieci z łaski; niech się sławi miłosierdzie Twoje, żeś raczył zstąpić do nas.

ŚPIEW: *Uwielbiamy Cię, wysławiamy Cię, miłosierny Boże*

Celebrans: „Boże, Ojczy Miłosierny, który objawiłeś swoją miłość w Twoim Synu Jezusie...”. Objawiłeś swoją miłość w Jego życiu i nauczaniu. On przeszedł przez życie wszystkim dobrze czyniąc i pozostawił nam słowo życia. Kto za Nim podąża nie chodzi w ciemnościach, lecz cieszy się światłem, które prowadzi do Ciebie.

Osoba 2: „Cokolwiek uczynił Jezus – dobrze uczynił. Przeszedł dobrze czyniąc. W obejściu był pełen dobroci i miłosierdzia. Krokami Jego kierowała litość. Nieprzyjaciołom okazywał dobroć, uprzejmość, wyrozumiałość, potrzebującym pomoc i pociechę. Postanowiłam wiernie odzwierciedlić w sobie te rysy Jezusa, chociażby mnie to wiele kosztować miało” (Dz. 1175).

Osoba 1: Uwielbiamy Cię, Panie, bo zamieszkałeś w naszych sercach i towarzyszysz nam zawsze i wszędzie, w każdym doświadczeniu, radości i cierpieniu. Ukazujesz nam przez słowa i czyny miłosierne oblicze naszego Ojca i prowadzisz do Niego.

ŚPIEW: *Uwielbiamy Cię, wystawiamy Cię, miłosierny Boże*

Celebrans: „Boże, Ojczy Miłosierny, który objawiłeś swoją miłość w Twoim Synu Jezusie...”. Objawiłeś ją najpełniej w Jego męce, śmierci i zmartwychwstaniu. On sam, w swoim ciele poniósł nasze grzechy na drzewo, abyśmy przestali być uczestnikami grzechów, a żyli dla sprawiedliwości. Krwią Jego ran zostaliśmy uzdrowieni.

Osoba 2: „Jezu, Ty jednym słowem mogłeś zbawić światów tysiące, jedno westchnienie Twoje uczyniłoby zadość sprawiedliwości Ojca, ale Ty, sam podjąłeś tak straszną mękę za nas jedynie z miłości. Wszystkie wyniszczenia Twoje są jedynie dziełem miłosierdzia Twego i niepojętej miłości” (Dz. 1747).

Osoba 1: Uwielbiamy Cię, Panie, bo przybiłeś nasze grzechy do drzewa krzyża, uwolniłeś nas spod władzy szatana, z niewoli grzechu i śmierci, przywracając godność dzieci Bożych i czyniąc dziedzicami nieba.

ŚPIEW: *Uwielbiamy Cię, wystawiamy Cię, miłosierny Boże*

Celebrans: „Boże, Ojczy Miłosierny, który objawiłeś swoją miłość w Twoim Synu Jezusie...”. Objawiłeś ją i nadal objawiasz w Jego Mistycznym Ciele – w Kościele świętym, w jego misji głoszenia Ewangelii miłosierdzia i szafowaniu miłosierdziem w sakramentach świętych.

Osoba 2: Jezu, „Ty, odchodząc z tej ziemi, chciałeś pozostać z nami i pozostawiłeś sam siebie w Sakramencie Ołtarza, i otworzyłeś nam na oścież miłosierdzie swoje. Nie ma nędzy, aby Cię wyczerpała; wezwałeś wszystkich do tej krynicy miłości, do tego źródła Bożego zmiłowania. Tu jest przybytek Twego miłosierdzia, tu lekarstwo na nasze niemoce” (Dz. 1747).

Osoba 1: Uwielbiamy Cię, Panie, za Kościół święty, w którym rodzimy się i wzrastamy do szczęśliwego życia we wspólnocie z Tobą już na ziemi i w domu Ojca.

ŚPIEW: *Uwielbiamy Cię, wystawiamy Cię, miłosierny Boże*

Celebrans: Uwielbiamy Cię, Panie, we wszystkich dziełach rąk Twoich w całej historii zbawienia świata i każdego z nas, w których nieustannie objawiasz nam miłosierne oblicze Ojca Niebieskiego i mocą Ducha Świętego, którego nam dałeś, oczyszczasz i uświęcasz wszystko, abyśmy w naszym życiu coraz pełniej mogli uczestniczyć w Twoim życiu i misji głoszenia światu orędzia o miłosiernej miłości Boga. Który żyje i króluje na wieki wieków. Amen.

PIEŚŃ:

Celebrans: „Boże, Ojczy Miłosierny, który objawiłeś swoją miłość w Twoim Synu Jezusie Chrystusie, i wylałeś ją na nas w Duchu Świętym, Pocieszycielu, Tobie zawierzamy dziś losy świata i każdego człowieka”. Tobie, który jesteś Miłością i Miłosierdziem samym, Który panujesz nad dziejami świata i z czułością pochylasz się nad każdym człowiekiem – Twoim umiłowanym dzieckiem. Tobie zawierzamy dziś na nowo losy świata i każdego człowieka.

Osoba 2: „Prowadź mnie, o Boże, drogami, jakimi Ci się podoba; zaufałam całkowicie woli Twojej, która jest dla mnie miłością i miłosierdziem samym. Dasz zdrowie i siły – bądź błogosławiony; przykujesz mnie do łoża boleści – bądź błogosławiony; dasz niepowodzenia w życiu – bądź błogosławiony; dasz światło umysłowi mojemu – bądź błogosławiony. Żyję w najgłębszym spokoju, bo Ty sam, Panie, niesiesz mnie na rękę swoim” (Dz. 1264).

Osoba 1: Dla zasług Twojej bolesnej męki prosimy Cię, Panie, o miłosierdzie dla nas i całego świata, bo nic tak nie jest potrzebne człowiekowi jak miłosierdzie Twoje, owa miłość łaskawa, współczująca, wynosząca człowieka aż ku wyżynom życia w przyjaźni z Tobą teraz i na wieki.

ŚPIEW: *Uwielbiamy Cię, wysławiamy Cię, miłosierny Boże*

Celebrans: „Boże, Ojczy Miłosierny, pochyl się nad nami, grzesznymi”. To Duch Święty, Pocieszyciel i Duch Prawdy, którego nam dałeś, przekonuje świat „o grzechu, o sprawiedliwości i o sądzie”, pozwala nam przez krzyż Twojego Syna poznać grzech, każdy grzech, w pełnej skali zła, jakie w sobie zawiera. Z drugiej strony pozwala nam zobaczyć grzech w świetle *mysterium pietatis*, czyli miłosiernej, przebaczącej miłości Boga (Jan Paweł II).

Osoba 2: „Dał mi Pan poznać w jednym momencie grzechy świata całego w dniu tym popełnione. Zemdląłam z przerażenia i pomimo że znam całą głębię miłosierdzia Bożego, zdziwiłam się, że Bóg pozwala istnieć ludzkości. I dał mi Pan poznać, kto podtrzymuje istnienie tej ludzkości: to są dusze wybrane. Kiedy dopełni się miara wybranych, świat istniał nie będzie” (Dz. 926).

Osoba 1: Dla zasług Twojej bolesnej męki prosimy Cię, Panie, o poznanie zła grzechu dla wszystkich ludzi, bo on jest największą tragedią człowieka; i o ufność w miłosierdzie Twoje, która dźwiga człowieka z każdego obżałowanego grzechu.

ŚPIEW: *Uwielbiamy Cię, wysławiamy Cię, miłosierny Boże*

Celebrans: „Boże, Ojczy Miłosierny, ulecz naszą słabość, przezwycięż wszelkie zło”, bo nasze życie na ziemi po grzechu pierworodnym naznaczone jest skłonnością do zła, a także różnymi zagrożeniami egzystencjalnymi, moralnymi, duchowymi, które niesie świat. Tylko Ty możesz uleczyć nasze serca i przezwyciężyć wszelkie mechanizmy zła w świecie.

Osoba 2: „Uciekam się do Twego miłosierdzia, Boże łaskawy, któryś sam jeden jest tylko dobry. Choć nędza moja wielka i przewinienia liczne, jednak ufam miłosierdziu Twemu, boś jest Bóg miłosierdzia i od wieków nie słyszano ani nie pamięta ziemia, ani niebo, by dusza ufająca miłosierdziu Twemu została zawiedziona. O Boże litości, Ty sam jeden usprawiedliwić mnie możesz i nie odrzucisz mnie nigdy, gdy się udaję skruszona do miłosiernego serca Twego” (Dz. 1730).

Osoba 1: Dla zasług Twej bolesnej męki prosimy Cię, Panie, abyś uleczył serca wszystkich ludzi z pychy, egoizmu, nienawiści, przemocy i każdej słabości, abyś je przemieniał mocą swej miłości.

SPIEW: *Uwielbiamy Cię, wysławiamy Cię, miłosierny Boże*

Celebrans: „Boże, Ojczy Miłosierny, pozwól wszystkim mieszkańcom ziemi doświadczyć Twego miłosierdzia, aby w Tobie, Trójjedyny Boże, zawsze odnajdywali źródło nadziei”, bo tylko Ty sam jesteś źródłem wszelkiego dobra w porządku natury i łaski. „Wszelka nędza tonie w Twoim miłosierdziu, a wszelka łaska tryska z tego źródła: zbawcza i uświęcająca” (Dz. 1777)

Osoba 2: „Jezu mój, siło moja, pokoju i odpocznienie moje, w Twych promieniach miłosierdzia kąpie się dusza moja codziennie, nie znam momentu w swym życiu, w którym bym nie doznawała miłosierdzia Twego, o Boże. Na nic nie liczę w całym życiu moim, tylko na nieskończone miłosierdzie, Panie, Twoje – ono jest przewodnią życia mojego. Pełna jest dusza moja miłosierdzia Bożego” (Dz. 697).

Osoba 1: Dla zasług Twej bolesnej męki prosimy Cię, Panie, o doświadczenie Twojej miłosiernej miłości dla wszystkich ludzi, zwłaszcza tych, którzy przeżywają trudne doświadczenia, są pozbawieni środków do godnego życia, cierpią z powodu wojny, terrorizmu, przemocy, choroby, kataklizmów i wszelkich nieszczęść.

SPIEW: *Uwielbiamy Cię, wysławiamy Cię, miłosierny Boże*

Celebrans: „Boże, Ojczy Miłosierny, dla bolesnej męki i zmartwychwstania Twojego Syna, miej miłosierdzie dla nas i całego świata”. Niech cała ludzkość zwróci się do Ciebie z ufnością, bo tylko w Twoim miłosierdziu świat znajdzie pokój, a człowiek szczęście.

Osoba 2: „O Boże wielkiego miłosierdzia, Dobroci nieskończona, oto dziś cała ludzkość woła z otchłani nędzy swojej do miłosierdzia Twego, do litości Twojej, o Boże; a woła potężnym swym głosem nędzy. Boże łaskawy, nie odrzucaj modlitwy wygnańców tej ziemi. O Panie, Dobroci niepojęta, który znasz na wskroś nędzę naszą i wiesz, że o własnych siłach wznieść się do Ciebie nie jesteśmy w stanie – przeto Cię błagamy, uprzedzaj nas łaską swoją i pomnażaj w nas nieustannie miłosierdzie swoje, abyśmy wiernie pełnili wolę Twoją świętą w życiu całym i w śmierci godzinie” (Dz. 1570).

Osoba 1: Dla zasług Twej bolesnej męki prosimy Cię, Panie, abyś przemierzał drogi naszej Ojczyzny i całego świata, nawiedzał wioski i miasta, błogosławił małżeństwom, rodzinom, młodzieży, dzieciom i osobom w podeszłym wieku; abyś wspierał rządzących, którzy zabiegają o pokój na Ukrainie, obdarzył męstwem walczących o jej niepodległość, błogosławieństwem ludzi z wyobraźnią miłosierdzia, którzy spieszą z pomocą wszystkim potrzebującym.

ŚPIEW: *Uwielbiamy Cię, wysławiamy Cię, miłosierny Boże*

Celebrans: Panie nasz i Zbawicielu, „jak bardzo dzisiejszy świat potrzebuje Twego miłosierdzia! Na wszystkich kontynentach z głębin ludzkiego cierpienia zdaje się wznosić wołanie o miłosierdzie. Tam, gdzie panuje nienawiść i chęć odwetu, gdzie wojna przynosi ból i śmierć niewinnych, potrzeba łaski miłosierdzia, która koi ludzkie umysły i serca, i rodzi pokój. Gdzie brak szacunku dla życia i godności człowieka, potrzeba miłosiernej miłości Boga, w której świetle odsłania się niewypowiedziana wartość każdego ludzkiego istnienia. Potrzeba miłosierdzia, aby wszelka niesprawiedliwość na świecie znalazła kres w blasku prawdy” (Jan Paweł II).

PIEŚŃ:

Celebrans: Jezu, w tej godzinie pragniemy odwołać się również do obietnicy, którą przekazałeś przez św. Faustynę.: „O, jak wielkich łask udzielił duszom, które odmawiać będą tę Koronkę” (Dz. 848). W tej modlitwie polecamy papieża Franciszka i cały Kościół święty, aby Synod przyczynił się do odrodzenia życia moralnego i przyniosło obfite owoce duchowe.

Osoba 2: Daj łaski nawrócenia tym, których serca wypełnia żądza władzy, nienawiść, pycha i agresja, ludziom żyjącym w grzechach ciężkich i nałogach. Pomóż moralnie odrodzić się Europie, aby wróciła do chrześcijańskich korzeni. Daj pokój Ukrainie, męstwo i odwagę walczącym o jej niepodległość, pociesz cierpiących z powodu wojny.

Osoba 1: Błogosław, Panie, naszej Ojczyźnie, udziel światła Ducha Świętego i Jego mocy sprawującym władzę, wszystkim, którzy troszczą się o jej bezpieczeństwo i rozwój w każdej przestrzeni życia. Wysłuchaj prośb złożonych w tym Sanktuarium, a także przynoszonych w sercach pielgrzymów i ludzi z wielu krajów świata, którzy łączą się z nami w tej modlitwie przez transmisje telewizyjne, radiowe oraz internetowe.

PIEŚŃ:

KORONKA DO BOŻEGO MIŁOSIERDZIA

Celebrans:

Ojciec nasz...

Zdrowaś Maryjo...

Wierzę w Boga...

Dziesiątki Koronki...

ŚPIEW: *Święty Boże, Święty Mocny... – 3x*

Celebrans:

Módlmy się teraz słowami Aktu zawierzenia świata Bożemu miłosierdziu, którego w tym Sanktuarium dokonał św. Jan Paweł II 17 sierpnia 2002 roku:

Wszyscy: Boże, Ojczy Miłosierny, który objawiłeś swoją miłość w Twoim Synu Jezusie Chrystusie, i wylałeś ją na nas w Duchu Świętym, Pocieszycielu, Tobie zawierzamy dziś losy świata i każdego człowieka. Pochyl się nad nami grzesznymi, ulecz naszą słabość, przezwycięż wszelkie zło, pozwól wszystkim mieszkańcom ziemi doświadczyć Twojego miłosierdzia, aby w Tobie, Trójjedyny Boże, zawsze odnajdywali źródło nadziei. Ojczy przedwieczny, dla bolesnej męki i zmartwychwstania Twojego Syna, miej miłosierdzie dla nas i całego świata! Amen.

ŚPIEW: *Przed tak wielkim Sakramentem*

Celebrans: modlitwa i błogosławieństwo Najświętszym Sakramentem

PIEŚŃ: